

Poznaj ciekawe okolice Leszna!

Dzika natura Jaworowego Jaru

Do najciekawszych miejsc ukształtowanej przez lodowiec ziemi osieckiej należy niewątpliwie Jaworowy Jar. Docierają tam przede wszystkim miłośnicy dziewiczej przyrody, którzy potrafią docenić jej subtelności.

Jaworowy Jar traktowany jest jak rezerwat, choć oficjalnie nim nie jest. Rosnące w dużej różnorodności drzewa pozostawione są same sobie, jedne nabierają tężyzny, inne obumierają, przewracają się, próchnieją i giną pomiędzy poszyciem tajemniczego lasu.

Jest tam kilka wąskich, tylko lekko zarysowanych ścieżek, prowadzących po zboczu, a także umożliwiających zejście na dno jaru. Przepływa tamtędy, mocno wijąc się, wąski strumień. Specyficzna biosfera sprzyja rozrostowi kokoryczy - bylinie z pięknymi białymi i purpurowo-fioletowymi kwiatkami. Nie brakuje też wczesnowiosennych zawilców. Będąc tam, warto na chwilę zamknąć oczy, by wsłuchać się w szelest przepływającej strumieniem wody i głosy żyjących tam w dużej różnorodności ptaków.

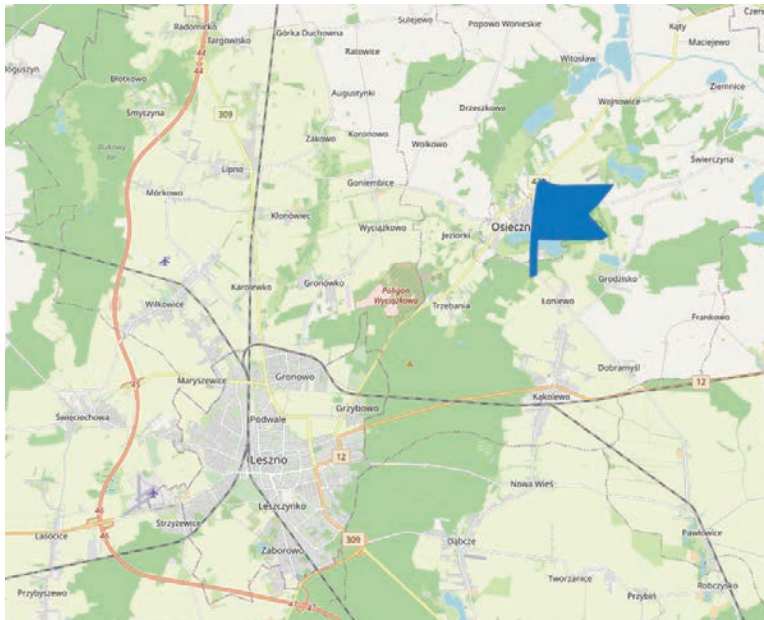
Wczesna wiosna jest bardzo sprzyjającą porą na odwiedzenie tego miejsca, gdyż później, a szczególnie latem, dolna część jaru staje się ulubionym miejscem godowym komarów, które nie przepuszczają okazji wysiania z turysty kilku kropel smacznej krwi, w zamian pozostawiając swędzenie skóry. Nie jest dobrą porą także krótki okres po opadach deszczu, gdyż zbocza mogą okazać się zbyt śliskie.

Dotarcie do Jaworowego Jaru nie powinno okazać się większym problemem. Jadąc od strony Osieckiej w kierunku Łoniewa należy skręcić w lewo za budowanym nad Jeziorem Łoniewskim osiedlem. Wzdłuż ściany lasu jedziemy w kierunku dawnej Stanisławówki. Około 100 metrów za osiedlem będziemy na miejscu. Przy mostku nad strumieniem, po prawej stronie jest leśna ścieżka prowadząca w górę. Idąc nią dojdziemy do ścieżek prowadzących w dół jaru, a także po górnej części jego zbocza.

(JAC)

▲ Po dnie jaru meandruje strumień spływający do Jeziora Łoniewskiego. Powalone konary umożliwiają przejście na drugą stronę, jednak trzeba posiadać doświadczenie w pokonywaniu tego rodzaju przeszkód.

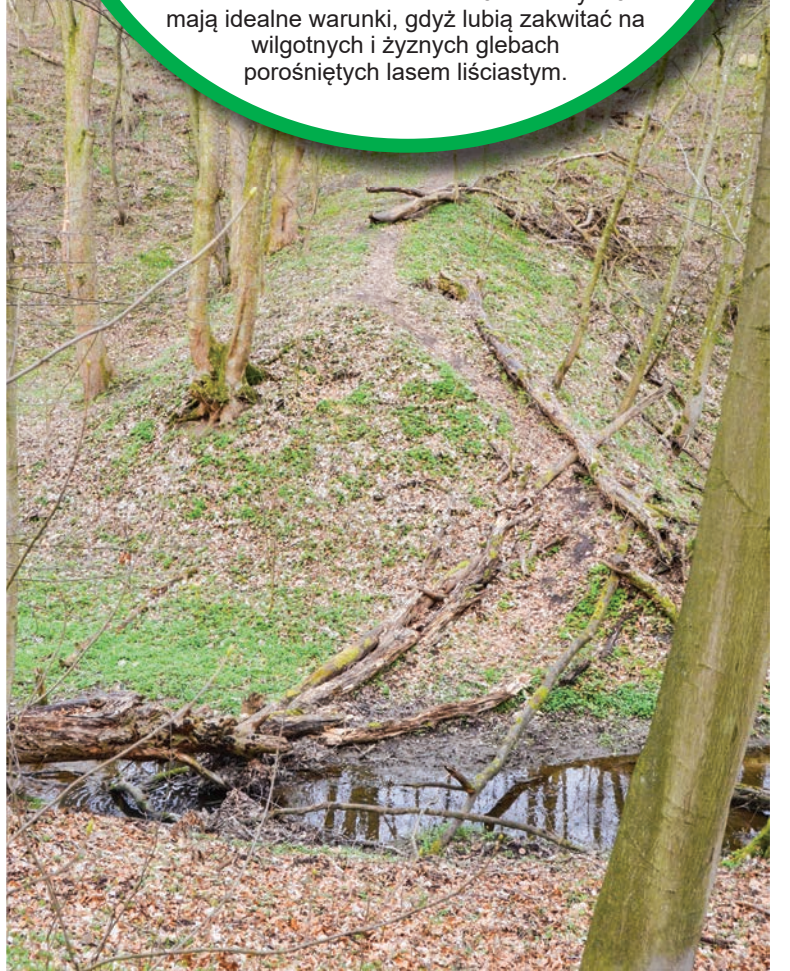
▲ Niedaleko Jaworowego Jaru znajduje się wieża widokowa Jagoda 2, dlatego dysponując większą ilością czasu można odwiedzić oba miejsca.

▲ Wczesną wiosną Jaworowy Jar dopiero zaczyna nabierać kolorów. Jeszcze ciekawszy będzie, kiedy się zazieleni. Warto miejsce to odwiedzić również jesienią i zimą.

Kokorycze w naturze nie występują pospolicie. Te wczesnowiosenne kwiatki w Jaworowym Jarze mają idealne warunki, gdyż lubią zakwitać na wilgotnych i żyznych glebach porośniętych lasem liściastym.

▲ Aby pospacerować po jarze należy założyć odpowiednie obuwie. Krótko po deszczu strome zbocza mogą być bardzo śliskie.

▲ Po zboczu jaru wiedzie wąska ścieżka. Powalone drzewa zmuszają turystę, aby w jednym miejscu się schylił, a w drugim przeskoczył.

Fot. (5x) J. Kuik